

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 131.

Elleve Session.

40de Møde.

Mandagen den 6te Februar Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

H. Sage (fortsat): Det gjaldt om en Afslutning, efterat Forsamlingen havde fiddet sammen overmaade længe, saa at de nye Spørgsmaal, der maa være komne ind fra Grundlovs-Udvalget, eller havde faaet en Tilfætning fra et Medlems Side, (nemlig fra Medlemmet for Præstø Amts 4de Valgkreds) ikke kunde blive omfattende behandlede, og det er forsaavidt ikke muligt af Forhandlingerne klarlig at see, hvad der har været Meningen. Jeg troer dog at turde sige, at Grundlovsudvalgets Mening i det Hele har været, at Retspleien, baade den civile og criminelle, burde optage Offentligheds- og Mundtlighedsprincipet. Netop Ordene: „saavidt muligt“ vise, at man tænkte paa de civile Sager og visse Dele af den criminelle Forhandling. Saaledes som Grundlovens Ord ligge for os, maa dette være saa. Jeg vil dog meget gjerne indrømme, at Bestemmelser af den Natur ville, naar der er Tale om en Gjennemførelse, ikke blive betragtede som absolute Argumenter for en større eller mindre Gjennemførelse af Mundtlighedsprincipet.

Skjøndt jeg altsaa billiger Tanken i nærværende Udkast, troer jeg, at der er en Deel at forandre deri. Selv om det ikke skulde lykkes mig at overbevise Forsamlingen om, at visse Punkter bør undergaae Forandring, og Justitsministeren ikke skulde være tilbøielig til

at gaae ind derpaa, kan jeg dog ikke sige Andet, end at jeg vil underordne mig enhver Afgjørelse, som man troer lettest kan føre dette Lovudkast ind i Verden. Men det gjælder om at faae begyndt saa godt, som muligt, nu da vi første Gang skulle gennemføre Mundtlighedsprincipet og benytte tiltagne, ikke juridiske Elementer som Dommere. Det er derfor nødvendigt, at vi meget omhyggelig overveie Lovforslaget, inden vi endelig beslutte over det.

Alberti: Da der for nogle Dage siden blev indbragt adskillige Adresser fra Fyen her i Salen, fandt jeg deri en Dom, som har bestyrket min Mening om dette Forslag. Vi fik der en Udtalelse fra en heel Provinds, som tog Sagen fra den praktiske Side, en Udtalelse som gik ud paa i enhver Henseende at billige Oprettelsen af saadanne Domstole hele Landet over, som dette Lovudkast foreslaaer. Jeg troer, at da vore hidtilværende Procesformer hidrøre alene fra Jurister, vil dette Forslag, som her foreligger, meget vanskeligt komme til Rette med Juristerne, dersom de alene skulde sættes til Dommere derover; men heldigviis skal denne Lov ikke gives af Jurister; den skal gives af en Folkerepresentation. Derfor troer jeg, at den maa komme til at blive heelt forskjellig fra den Proceslov, som vi hidtil have kjendt her i Danmark, og jeg troer, at det Syn, vi have for os, at en heel Provinds strax, inden Loven er bleven til, tiltræder dens Princip og udtaler, at det Udkast, der er kommet frem, baade vil bewirke en sagkyndig, en hurtig og billig Afgjørelse af de Retstrætter, som skulle finde deres Løsning igjennem den kjøbenhavnske